

ಹೇಳಿದಳು. ಮಹಾಂತೇಶನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಖುಸಿ ಉಂಟಿತ್ತು. ‘ನೀನೇ ಒಂದು ಗಳಿಗೆ ಗೌರ್ಯಮಂಟ್ ಹಾಸ್ಟಿಲ್ ಹತ್ತು ಹೋಗಿ ಬಾ, ಯಾರಾದ್ದು ಹೇಳುವರೆ. ನಾನು ಹೋಗಿ ಕೇಳಿಕಾತದ್ದ?’ ಉತ್ತರಿಸಿದೆ. ರತ್ನವೇನು ಮೈಮೂಲಿಗಳು ಹೀರಿಕೊಳ್ಳುವ ಎತ್ತಿನ ಕೆಲಸ, ಸಮಯವೆಲ್ಲಿದೆ, ಅದರೂ ಪುರುಷಾತನಾಡದೆ, ‘ಹ್ಯಾಂ, ಸರಿ.’ ತಲೆಯಾಡಿದಳು. ಹಣಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ ಎಂಬ ಪರಿಯೇ ಇಲ್ಲದೆ ಮಹಾಂತೇಶ ಮದ್ದ ಗುಣಕರಿಸುತ್ತಲಿದ್ದು. ದೀರ್ಘಾರು ಬಾ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿರುಹುದು, ಥೂ ಹಾಜಾರ್ದು ಈ ಹೋಗ್ನಿನಲ್ಲಿ ಅವಳ ನೆನಪು ಯಾಕೆ? ಅವಳು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಸಾಧಿಸುವ ಭಲದವಳು, ಗುರಿದಾರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಯೋಚಿಸಬಲ್ಲಳು. ಸಲೀಮನ ಹಿಂದೆ ಹೋಗ್ನಿತ್ತಿರುವುದು ಅವನ ಜೊತೆ ಬಾಳ್ಳೆ ಮಾಡೋದಕ್ಕು, ಈ ನರಕದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಎಂದು ಧೀಮ್ಮೆಷಳ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕನೆಲಿಕೆ.

ನಸುಕಿನಲ್ಲಿಹತ್ತಿ ತೋಟದಕಡೆ ಸೈಕಲ್ ಹೊಡಿಯಕೊಡಿಗಳು ಧೀಮ್ಮೆ. ಇವುತ್ತು ಏನೇನೋ ಬಿಕ್ಷಿಕೆ, ತಳಮಳ... ಎಂದೂ ಇಲ್ಲದ್ದು. ಇಪ್ಪೋತ್ತಿಗಾಗೇ ಉಲ್ಲಿದ ಕೂಲಿಯಾಳಗಳು ತೋಟದಲ್ಲಿ ಕಲೆತಿರುತ್ತಾರೆ. ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಹಣ ಭದ್ರವಾಗಿದೆ, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಳು. ರೋಟ್ಟಿ ತಿನ್ನುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತ್ರೀಗೆ ಹೋಗಿ ಜೈಪುರ ಕಾಲಿಗೆ ಹಣ ಕಟ್ಟಿಬಂದರಾಯ್ತು. ಆಕಾಶ ಇನ್ನೂ ಬೆಳಿಕನ ಪರದೆಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿರಲ್ಲ, ಅದರೂ ಮಬ್ಬಿ ಸುಖಾದಾಯಿಕಾಗಿರಲ್ಲ. ಗಾಳಿಗೀಳು ಮಾತ್ರ ಬಿಡದೆ ದೇಹದೊಳಗೆ ನುಸುಳುತ್ತು ಸ್ಥಾವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಂಡು. ದೂರದೂರುಗಳಿಂದ ಬರುವವರು ಹೀಂಪೋ ಟ್ರೂಕ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವರು, ಮಾಲೀಕನ ಚೀಲಾಗಳ ಕೂಗಿಗಳು ತೋಟಗಳ ಕೂಗನ್ನು ಹಿಮ್ಮಟಿಸುವಂತಿದ್ದವು. ಸ್ತುಮಿನಿಷ್ಟೆಗೆ ಬಧ್ಯರು, ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಮೈಮಾಟಗಳ ಕುರಿತು ನೆದರಿಲ್ಲ. ಇಪ್ಪು ಹನ್ನೆ ಹತ್ತಿ ಬಿಡಿಸಿ ಟ್ರೂಕ್ ತುಂಬಬೇಕೆಂದರೆ

ತುಂಬಲೆಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಕಟ್ಟಿನಿಸ್ಟು ನಿಯಮ. ಕಿರಾಯಿಸಿ, ಅವಮಾನಿಸಿ ಮಾತನಾಡುವ ಬಾಬತ್ತು ಇಲ್ಲ. ಸಂಜೆ ಮಾತ್ರ ಮದ್ದ ಹೀರಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಅದಾಗೇ ಕೊಂಚಮಟ್ಟಿಗೆ ಧೃತಿಗೆಡಬಲ್ಲರು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಹೆಣ್ಣಾಳ್ಜ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಮುಳ್ಳಿಗಳು ಚುಣ್ಣಿಕೊಂಡರೆ ಕಿರಿಕರ ಬೀರುವರು. ಬದುವಿನೊಳಗೆ ಸೈಕಲ್ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಅಂಗಿಯನ್ನು ಮೈಮೇಳಿಂದುಹೊಂದು ದೌಡಾಯಿಸಬೊಡಿಗಿದಳು, ಸಹವರಿಗಳಾಂದಿಗೆ ಕಸುಬಿಗಿಳಿಯಲು. ಹತ್ತಿ ಬಿಡಿಸುತ್ತು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದಳು, ಎಲ್ಲರೂ ಎಂದಿನಂತೆ ಉತ್ತಾಪಭರಿತಾಗಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಾರಾಗಿದ್ದರು. ತನಗ್ಾಕೆ ಈ ದಿನ ಇಪ್ಪೋಂದು ರೋಗರುಜಿನವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿರುವುದು!

ಇವಲು ಕೂಡ ಚನ್ನವ್ವನಾಗುವ ಧಾವಂತ ಅಪ್ಪೋಂದು ಸುಲಭನಾಡುವೇ?

ಕತ್ತಲೆ ಕಳೆದು ಮತ್ತೊಂದು ಸರದಿಯ

ಚರಿತ್ರಾರ್ಥ ಕತ್ತಲು ಹೆಬ್ಬಾವಿನಂತೆ

ಇವರನ್ನೆಲ್ಲ ಸುತ್ತುವರಿದು

ನುಂಗತೋಡಿತ್ತು. ಅದೇ ವಾನ್ನೇ

ಇವರನ್ನೆಲ್ಲ ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು

ಗುಡ್ಡಾದು ಮಾಗಿದಲ್ಲಿ

ಗುಡಗುಡನೆಚಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮಹಾಂತೇಶನ

ಜೈಪುರ ಕಾಲಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡುವುದನ್ನು

ಮಾತ್ರ ತಪ್ಪಿಸಿರಲ್ಲ. ವೀರೇಂದ್ರ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಹಿಂದಿನ

ಸಂಜೆ ಕೈ ತುಂಬಾ ಕೊಟ್ಟ ಮಜೂರಿ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷ

ಮಜೂರಿಯೂ ಕೃತಕ ಕಾಲು ತರಿಸಲು ಭರಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ.

ಇಂದು ಧೀಮ್ಮೆ ಬಾಗಿಲಿನ ಬಳಿ ಕುಶಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಳು,

ಯಾರಲ್ಲಿ ದಂಗೆಯೇಬಿವ ಮಾತೇ ಇಲ್ಲ. ಜಾತೀಗೋ, ಹಬ್ಬಿದ ಸಡಗರಕ್ಕೋ ಹೋಗುವಂತಹ ದದ್ದು

ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಮೂಗುದಾರದಲ್ಲಿ ನೂರಾರು

ರಾಸುಗಳ ಮೂಗುಗಳಿಗೆ ತೂರಿಸಿ ಎಳಿದು ಕ್ಷಯಂತೆ

ಒಬ್ಬಿಗೊಬ್ಬಿರು ಜೋತುಬಿದ್ದಿದ್ದರು. ನಸುಕಿನಿಂದ

ದುಡಿದು ದಂಡಿದ ದೇಹಗಳು ಮತ್ತೊಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ

ಸಜ್ಜಿಗೊಂಡಿದ್ದವು. ಇಪ್ಪೋತ್ತಿಗೆ ಅಲಲ್ಲಿ ನಕ್ತತಗಳ

ಮಿಂಚು, ಜೊತೆಗೆ ಚಂದಿರನ ಹೃದಯ ಕೊಲ್ಲೆಸುವ

ಪುಲಿರ ಬೆಳಕು; ಮೃತ ಬದುಕನ್ನು ಜೀವಂತಗೊಳಿಸುವ

ಪುಲಕ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಕೈ ಜೆಲ್ಲಿದ ಬಿಡುಕು, ಅತಂತ್ರ

